

EXTRAORDINARY

BIJTENGEWONE

THE REPUBLIC OF SOUTH AFRICA

Government Gazette

Staatskoerant

VAN DIE REPUBLIEK VAN SUID-AFRIKA

[Registered at the General Post Office as a Newspaper.]

[Geregistreer by die Hoofposkantoor as 'n Nuisblad.]

Price 10c Prys
Overseas 15c Oorsee
POST FREE—POSVRY

Vol. 16.]

CAPE TOWN, 14TH APRIL, 1965.
KAAPSTAD, 14 APRIL 1965.

[No. 1084.]

DEPARTMENT OF THE PRIME MINISTER.

DEPARTEMENT VAN DIE EERSTE MINISTER.

No. 526.] [14th April, 1965.]

No. 526.] [14 April 1965.]

It is hereby notified that the State President has assented to the following Acts which are hereby published for general information:—

Hierby word bekend gemaak dat die Staatspresident sy goedkeuring geheg het aan die onderstaande Wette wat hierby ter algemene inligting gepubliseer word:—

	PAGE
No. 41 of 1965: Wills Amendment Act, 1965 ..	2
No. 42 of 1965: Arbitration Act, 1965 ..	6
No. 43 of 1965: Universities Amendment Act, 1965 ..	28

	BLADSY
No. 41 van 1965: Wysigingswet op Testamente, 1965 ..	3
No. 42 van 1965: Wet op Arbitrasie, 1965 ..	7
No. 43 van 1965: Wysigingswet op Universiteite, 1965 ..	29

ACT

To amend the Wills Act, 1953.

(Afrikaans text signed by the State President.)
(Assented to 2nd April, 1965.)

BE IT ENACTED by the State President, the Senate and the House of Assembly of the Republic of South Africa, as follows:—

Amendment of section 2 of Act 7 of 1953, as amended by section 1 of Act 48 of 1958 and section 20 of Act 80 of 1964.

1. Section *two* of the Wills Act, 1953, is hereby amended by the substitution in sub-section (1) for the words preceding paragraph (a) of the following words:

“Subject to the provisions of sections *three* and *three bis*—”.

Insertion of section *3bis* in Act 7 of 1953.

2. The following section is hereby inserted in the Wills Act, 1953, after section *three*:

“Validity of certain wills executed in accordance with the law of certain other states. *3bis.* (1) A will, whether executed before or after the commencement of this section, shall—

(a) not be invalid merely by reason of the form thereof, if such form complies with the law of the state or territory—

(i) in which the will was executed;

(ii) in which the testator was, at the time of the execution of the will or at the time of his death, domiciled or habitually resident; or

(iii) of which the testator was, at the time of the execution of the will or at the time of his death, a citizen;

(b) so far as immovable property is disposed of therein, not be invalid merely by reason of the form thereof, if such form complies with the law of the state or territory in which that property is situate;

(c) so far as therein a power conferred by any instrument is exercised or a duty imposed by any instrument is performed, not be invalid merely by reason of the form thereof, if such form complies with the law of the state or territory in which such instrument was executed;

(d) so far as it revokes a will or a portion of a will which by virtue of the provisions of paragraph (a), (b) or (c) is not invalid, not be invalid merely by reason of the form thereof, if such form complies with the law referred to in the paragraph in terms of which the revoked will or portion is not invalid;

(e) not be invalid merely by reason of the form thereof, if it was executed on board a vessel or aircraft and such form complies with the law of the state or territory in which such vessel or aircraft was registered at the time of such execution, or with which it was otherwise most closely connected at that time.

(2) Any requirement of the law of any other state or territory in terms of which a testator of a particular age or nationality or having any other personal qualification is to observe special formalities in the execution of a will, or a witness to

WET

Tot wysiging van die Wet op Testamente, 1953.

(Afrikaanse teks deur die Staatspresident geteken.)
(Goedgekeur op 2 April 1965.)

DAAR WORD BEPAAL deur die Staatspresident, die Senaat en die Volksraad van die Republiek van Suid-Afrika, soos volg:—

1. Artikel twee van die Wet op Testamente, 1953, word hierby gewysig deur in sub-artikel (1) die woorde wat paragraaf (a) voorafgaan, deur die volgende woorde te vervang:

„Behoudens die bepalings van artikels drie en drie bis—”.

Wysiging van artikel 2 van Wet 7 van 1953, soos gewysig deur artikel 1 van Wet 48 van 1958 en artikel 20 van Wet 80 van 1964.

2. Die volgende artikel word hierby in die Wet op Testamente, 1953, na artikel drie ingevoeg:

„Geldigheid van sekere testamente verly ooreenkomstig die reg van sekere ander state.

3bis. (1) 'n Testament, hetsy vóór of ná die inwerkingtreding van hierdie artikel verly, is—

(a) nie ongeldig nie slegs omrede die vorm daarvan, indien dié vorm voldoen aan die reg van die staat of gebied—

(i) waarin die testament verly is;

(ii) waarin die erflater ten tyde van die verlyding van die testament of ten tyde van sy dood gedomisileer of gewoonlik woonagtig was; of

(iii) waarvan die erflater ten tyde van die verlyding van die testament of ten tyde van sy dood 'n burger was;

(b) vir sover daarin oor onroerende goed beskik word, nie ongeldig nie slegs omrede die vorm daarvan, indien dié vorm voldoen aan die reg van die staat of gebied waarin daardie goed geleë is;

(c) vir sover daarin 'n bevoegdheid uitgeoefen word wat deur 'n dokument verleen is, of 'n plig verrig word wat deur 'n dokument opgelê is, nie ongeldig nie slegs omrede die vorm daarvan, indien dié vorm voldoen aan die reg van die staat of gebied waarin sodanige dokument verly is;

(d) vir sover dit 'n testament of 'n gedeelte van 'n testament herroep wat uit hoofde van die bepalings van paragraaf (a), (b) of (c) nie ongeldig is nie, nie ongeldig nie slegs omrede die vorm daarvan, indien dié vorm voldoen aan die reg vermeld in die paragraaf ingevolge waarvan die herroepe testament of gedeelte nie ongeldig is nie;

(e) nie ongeldig nie slegs omrede die vorm daarvan, indien dit op 'n vaartuig of vliegtuig verly is en dié vorm voldoen aan die reg van die staat of gebied waarin dié vaartuig of vliegtuig ten tyde van dié verlyding geregistreer was, of waaraan dit andersins op daardie tydstip die nouste verbonde was.

(2) 'n Vereiste van die reg van 'n ander staat of gebied ingevolge waarvan 'n erflater van 'n bepaalde ouderdom of nasionaliteit of wat 'n ander persoonlike hoedanigheid besit, besondere formaliteite by die verlyding van 'n testament moet nakom of 'n getuie by 'n testament sekere hoedanighede moet

Invoeging van artikel 3bis in Wet 7 van 1953.

a will is to possess certain qualifications, shall be construed as a requirement relating to form only.

(3) If there are in force in any state or territory two or more systems of law relating to the form of wills, the law to be applied for the purposes of this section shall be the law determined in accordance with any relevant rule in force in the state or territory in question or, if there is no such rule in force therein, the law with which the testator was most closely connected at the time of his death, if the matter is to be determined by reference to the circumstances prevailing at his death, or at the time of the execution of the will in any other case.

(4) The provisions of this section shall not apply in respect of—

- (a) a will made by a South African citizen otherwise than in writing; and
- (b) a will made by a person who died before the commencement of this section.

(5) The provisions of this section shall not affect the validity of a will which but for such provisions would be valid.”

Short title and commencement.

3. This Act shall be called the Wills Amendment Act, 1965, and shall come into operation on a date to be fixed by the State President by proclamation in the *Gazette*.

besit, word uitgelê as 'n vereiste slegs betreffende vorm.

(3) Indien daar in 'n staat of gebied twee of meer regstelsels betreffende die vorm van testamente van krag is, is die reg wat vir die doeleindes van hierdie artikel toegepas moet word, die reg bepaal ooreenkomstig enige toepaslike reël wat in die betrokke staat of gebied van krag is, of, indien daar nie so 'n reël daarin van krag is nie, die reg waaraan die erflater die nouste verbonde was ten tyde van sy dood, indien die aangeleentheid beslis moet word aan die hand van die omstandighede wat by sy dood bestaan het, of ten tyde van die verlyding van die testament, in enige ander geval.

(4) Die bepalings van hierdie artikel is nie van toepassing nie ten opsigte van—

(a) 'n testament verly deur 'n Suid-Afrikaanse burger op 'n ander wyse as skriftelik; en

(b) 'n testament verly deur iemand wat vóór die inwerkingtreding van hierdie artikel oorlede is.

(5) Die bepalings van hierdie artikel raak nie die geldigheid van 'n testament wat, as dit nie vir dié bepalings was nie, geldig sou gewees het.”.

3. Hierdie Wet heet die Wysigingswet op Testamente, 1965, Kort titel en en tree in werking op 'n datum wat die Staatspresident by inwerkingtreding. proklamasie in die *Staatskoerant* vasstel.

ACT

To provide for the settlement of disputes by arbitration tribunals in terms of written arbitration agreements and for the enforcement of the awards of such arbitration tribunals.

*(English text signed by the State President.)
(Assented to 5th April, 1965.)*

BE IT ENACTED by the State President, the Senate and the House of Assembly of the Republic of South Africa, as follows:—

DEFINITIONS.

Definitions.

1. In this Act, unless the context otherwise indicates—

- (i) "arbitration agreement" means a written agreement providing for the reference to arbitration of any existing dispute or any future dispute relating to a matter specified in the agreement, whether an arbitrator is named or designated therein or not; (ii)
- (ii) "arbitration proceedings" means proceedings conducted by an arbitration tribunal for the settlement by arbitration of a dispute which has been referred to arbitration in terms of an arbitration agreement; (iii)
- (iii) "arbitration tribunal" means the arbitrator, arbitrators or umpire acting as such under an arbitration agreement; (i)
- (iv) "award" includes an interim award; (vii)
- (v) "court" means any court of a provincial or local division of the Supreme Court of South Africa having jurisdiction; (v)
- (vi) "party", in relation to an arbitration agreement or a reference, means a party to the agreement or reference, a successor in title or assign of such a party and a representative recognized by law of such a party, successor in title or assign; (vi)
- (vii) "territory" means the territory of South-West Africa including that portion of the territory known as the "Rehoboth Gebiet" and defined in the First Schedule to Proclamation No. 28 of 1923 of that territory, and the Eastern Caprivi Zipfel referred to in sub-section (3) of section *three* of the South-West Africa Affairs Amendment Act, 1951 (Act No. 55 of 1951). (iv)

MATTERS NOT SUBJECT TO ARBITRATION.

Matters not subject to arbitration.

2. A reference to arbitration shall not be permissible in respect of—

- (a) any matrimonial cause or any matter incidental to any such cause; or
- (b) any matter relating to status.

EFFECT OF ARBITRATION AGREEMENTS.

Binding effect of arbitration agreement and power of court in relation thereto.

3. (1) Unless the agreement otherwise provides, an arbitration agreement shall not be capable of being terminated except by consent of all the parties thereto.

(2) The court may at any time on the application of any party to an arbitration agreement, on good cause shown—

WET

Om voorsiening te maak vir die beslegting van geskille deur arbitrasiehowe ingevolge skriftelike arbitrasie-ooreenkomste en vir die afdwing van die toekennings van bedoelde arbitrasiehowe.

*(Engelse teks deur die Staatspresident geteken.)
(Goedgekeur op 5 April 1965.)*

DAAR WORD BEPAAL deur die Staatspresident, die Senaat en die Volksraad van die Republiek van Suid-Afrika, soos volg:—

WOORDOMSKRYWINGS.

- 1. Tensy uit die samehang anders blyk, beteken in hierdie Wet—**
- (i) „arbitrasiehof” die arbiter, arbiters of skeidsregter wat as sodanig kragtens ’n arbitrasie-ooreenkoms optree; (iii)
 - (ii) „arbitrasie-ooreenkoms” ’n skriftelike ooreenkoms wat voorsiening maak vir die verwysing na arbitrasie van ’n bestaande geskil of ’n toekomstige geskil met betrekking tot ’n aangeleentheid in die ooreenkoms vermeld, hetsy ’n arbiter daarin genoem of aangewys word al dan nie; (i)
 - (iii) „arbitrasieverrigtinge” verrigtinge deur ’n arbitrasiehof gevoer vir die beslegting deur arbitrasie van ’n geskil wat ingevolge ’n arbitrasie-ooreenkoms na arbitrasie verwys is; (ii)
 - (iv) „gebied” die gebied van Suidwes-Afrika met inbegrip van daardie gedeelte van die gebied bekend as die „Rehoboth Gebiet” en omskryf in die Eerste Bylae by Proklamasie No. 28 van 1923 van daardie gebied, en die Oostelike Caprivi Zipfel bedoel in sub-artikel (3) van artikel drie van die Wysigingswet op Aangeleenthede van Suidwes-Afrika, 1951 (Wet No. 55 van 1951); (vii)
 - (v) „hof” ’n hof van ’n provinsiale of plaaslike afdeling van die Hooggeregshof van Suid-Afrika wat regsbevoegdheid het; (v)
 - (vi) „party” met betrekking tot ’n arbitrasie-ooreenkoms of ’n verwysing, ’n party by die ooreenkoms of verwysing, ’n regsopvolger of regverkrygende van so ’n party, en ’n deur die reg erkende verteenwoordiger van so ’n party, regsopvolger of regverkrygende; (vi)
 - (vii) „toekenning” ook ’n tussentydse toekenning. (iv)

AANGELEENTHEDE TEN OPSIGTE WAARVAN ARBITRASIE NIE TOELAATBAAR IS NIE.

- 2. ’n Verwysing na arbitrasie word nie toegelaat nie ten opsigte van—**
- (a) ’n huweliksaak of ’n aangeleentheid wat met so ’n saak in verband staan; of
 - (b) ’n aangeleentheid met betrekking tot status.

UITWERKING VAN ARBITRASIE-OOREENKOMSTE.

- 3. (1) Tensy die ooreenkoms anders bepaal, kan ’n arbitrasie-ooreenkoms nie beëindig word nie behalwe met die toestemming van al die partye daarby.**
- (2) Die hof kan te eniger tyd op aansoek van ’n party by ’n arbitrasie-ooreenkoms, om ’n gegronde rede aangevoer—**

Woord-
omskrywings.

Aangeleenthe-
de ten opsigte
waarvan
arbitrasie nie
toelaatbaar is nie.

Bindende krag
van arbitrasie-
ooreenkoms en
bevoegdheid van
hof met betrek-
king daartoe.

- (a) set aside the arbitration agreement; or
- (b) order that any particular dispute referred to in the arbitration agreement shall not be referred to arbitration; or
- (c) order that the arbitration agreement shall cease to have effect with reference to any dispute referred.

Death or removal from office of party to an arbitration agreement.

4. (1) Unless the agreement otherwise provides, an arbitration agreement or any appointment of an arbitrator or umpire thereunder shall not be terminated by the death of any party thereto.

(2) If any party to a reference under an arbitration agreement dies or vacates or is removed from his office after any dispute has been referred to arbitration, all steps and proceedings in connection with the reference shall be stayed, subject to any order that the court may make, until an executor or other proper representative has been appointed in the estate of the party who has died or, as the case may be, until an executor, administrator, curator, trustee, liquidator or judicial manager has, where necessary, been appointed in the place of an executor, administrator, curator, trustee, liquidator or judicial manager who in his capacity as such was a party to the reference and who has died or has vacated or has been removed from his office.

(3) For the purposes of sub-section (2) a dispute shall be deemed to have been referred to arbitration if any party to the dispute has served on the other party or parties thereto a written notice requiring him or them to appoint or to agree to the appointment of an arbitrator or, where the arbitrator is named or designated in the arbitration agreement, requiring the dispute to be referred to the arbitrator so named or designated.

(4) Any period of time fixed by or under this Act which is interrupted by any stay resulting from the operation of sub-section (2), shall be extended by a period equal to the period of such interruption.

(5) Nothing in this section contained shall affect the operation of any law or rule of law by virtue of which any right of action is extinguished by the death of any person.

Insolvency or winding-up of a party to an arbitration agreement.

5. (1) Unless the agreement otherwise provides, an arbitration agreement or any appointment of an arbitrator or umpire thereunder shall not be terminated by the sequestration of the estate of any party thereto or, if such party be a corporate body, by the winding-up of the corporate body or the placing of the corporate body under judicial management.

(2) If the estate of any party to an arbitration agreement is sequestrated or if, in the case of a corporate body which is a party to such an agreement, a petition for the winding-up of the corporate body or for placing the corporate body under judicial management is presented or an order for winding-up the corporate body or for placing the corporate body under judicial management is made, the provisions of any law relating to the sequestration of insolvent estates or, as the case may be, any law relating to the winding-up or judicial management of the corporate body concerned, shall apply in the same manner as if a reference of a dispute to arbitration under the arbitration agreement were an action or proceeding or civil proceedings or legal proceedings or civil legal proceedings within the meaning of any such law.

(3) For the purposes of the application of the laws referred to in sub-section (2)—

(a) a reference of a dispute to arbitration shall be deemed to be an action or proceeding or civil proceedings or legal proceedings or civil legal proceedings by or against any person or corporate body instituted or pending in any court of law having jurisdiction if any party to the dispute has served on the other party or parties thereto a written notice requiring him or them to appoint or to agree to the appointment of an arbitrator, or, where the arbitrator is named or designated in the arbitration agreement, requiring the dispute to be referred to the arbitrator so named or designated; and

(b) a reference of a dispute to arbitration shall be deemed to be an action or proceeding which is being or is about to be instituted against a corporate body, if any party to the dispute is taking steps to serve or is about to serve on the corporate body a written notice such as is referred to in paragraph (a).

- (a) die arbitrasie-ooreenkoms tersyde stel; of
- (b) beveel dat 'n bepaalde geskil in die arbitrasie-ooreenkoms bedoel, nie na arbitrasie verwys word nie; of
- (c) beveel dat die arbitrasie-ooreenkoms ophou om van krag te wees met betrekking tot 'n geskil wat verwys is.

4. (1) Tensy die ooreenkoms anders bepaal, word 'n arbitrasie-ooreenkoms of 'n aanstelling van 'n arbiter of skeidsregter daarkragtens nie deur die dood van 'n party daarby beëindig nie. Dood of afsetting uit amp van party by 'n arbitrasie-ooreenkoms.

(2) Indien 'n party by 'n verwysing kragtens 'n arbitrasie-ooreenkoms te sterwe kom of sy amp ontruim of daarvan onthef word nadat 'n geskil na arbitrasie verwys is, word alle stappe en verrigtinge in verband met die verwysing opgeskort, onderworpe aan enige bevel wat die hof gee, totdat 'n eksekuteur of ander bevoegde verteenwoordiger in die boedel van die party wat te sterwe gekom het, aangestel is of, na gelang van die geval, totdat 'n eksekuteur, administrateur, kurator, likwidateur of geregtelike bestuurder, waar nodig, aangestel is in die plek van 'n eksekuteur, administrateur, kurator, likwidateur of geregtelike bestuurder wat in sy hoedanigheid as sodanig 'n party by die verwysing was en wat te sterwe gekom het of wat sy amp ontruim het of daarvan onthef is.

(3) By die toepassing van sub-artikel (2) word geag dat 'n geskil na arbitrasie verwys is indien 'n party by die geskil aan die ander party of partye daarby 'n skriftelike kennisgewing bestel het waarin hy of hulle aangesê word om 'n arbiter aan te stel of tot die aanstelling van 'n arbiter toe te stem of, waar die arbiter in die arbitrasie-ooreenkoms genoem of aangewys word, waarin geëis word dat die geskil na die arbiter aldus genoem of aangewys, verwys word.

(4) 'n By of ingevolge hierdie Wet bepaalde tydperk wat deur 'n opskorting as gevolg van die toepassing van sub-artikel (2) onderbreek word, word verleng met 'n tydperk gelyk aan die tydperk van sodanige onderbreking.

(5) Die bepalinge van hierdie artikel raak nie die toepassing van enige wetsbepaling of regsvoorskrif ingevolge waarvan 'n vorderingsreg deur die dood van enige persoon vernietig word nie.

5. (1) Tensy die ooreenkoms anders bepaal, word 'n arbitrasie-ooreenkoms of 'n aanstelling van 'n arbiter of skeidsregter daarkragtens nie beëindig nie deur die sekwestrasie van die boedel van 'n party daarby of, indien so 'n party 'n regspersoon is, deur die likwidasie van die regspersoon of deur die plasing van daardie regspersoon onder geregtelike bestuur. Insolvensie of likwidasie van 'n party by 'n arbitrasie-ooreenkoms.

(2) Indien die boedel van 'n party by 'n arbitrasie-ooreenkoms gesekwestreer word of, indien, in die geval van 'n regspersoon wat 'n party by so 'n ooreenkoms is, 'n petisie vir die likwidasie van die regspersoon of vir die plasing onder geregtelike bestuur van die regspersoon ingedien word of 'n bevel vir die likwidasie van die regspersoon of vir die plasing onder geregtelike bestuur van die regspersoon gegee word, is die wetsbepalinge met betrekking tot die sekwestrasie van insolvente boedels of, na gelang van die geval, die wetsbepalinge met betrekking tot die likwidasie of geregtelike bestuur van die betrokke regspersoon op dieselfde manier van toepassing asof 'n verwysing van 'n geskil na arbitrasie ingevolge die arbitrasie-ooreenkoms 'n aksie of 'n geding of 'n siviele geding of 'n regsgeding of 'n siviele regsgeding binne die bedoeling van so 'n wetsbepaling is.

(3) By die toepassing van die in sub-artikel (2) bedoelde wetsbepalinge—

- (a) word 'n verwysing van 'n geskil na arbitrasie geag 'n aksie of geding of siviele geding of regsgeding of siviele regsgeding te wees wat deur of teen 'n persoon of regspersoon in 'n bevoegde geregshof ingestel of aanhangig is indien 'n party by die geskil aan die ander party of partye daarby 'n skriftelike kennisgewing bestel het waarin hy of hulle aangesê word om 'n arbiter aan te stel of tot die aanstelling van 'n arbiter toe te stem of, waar die arbiter in die arbitrasie-ooreenkoms genoem of aangewys word, waarin geëis word dat die geskil na die arbiter aldus genoem of aangewys, verwys word; en
- (b) word 'n verwysing van 'n geskil na arbitrasie geag 'n aksie of geding te wees wat teen 'n regspersoon ingestel word of op hande is, indien 'n party by die geskil stappe doen of op die punt staan om 'n in paragraaf (a) bedoelde skriftelike kennisgewing aan die regspersoon te bestel.

(4) Any period of time fixed by or under this Act which is interrupted by any stay, suspension or restraint resulting from the application of any law referred to in sub-section (2), shall be extended by a period equal to the period of such interruption.

Stay of legal proceedings where there is an arbitration agreement.

6. (1) If any party to an arbitration agreement commences any legal proceedings in any court (including any inferior court) against any other party to the agreement in respect of any matter agreed to be referred to arbitration, any party to such legal proceedings may at any time after entering appearance but before delivering any pleadings or taking any other steps in the proceedings, apply to that court for a stay of such proceedings.

(2) If on any such application the court is satisfied that there is no sufficient reason why the dispute should not be referred to arbitration in accordance with the agreement, the court may make an order staying such proceedings subject to such terms and conditions as it may consider just.

Power of court to order that dispute be determined by interpleader proceedings or that interpleader issues be determined by arbitration.

7. (1) The court may order that the dispute between parties to an arbitration agreement be determined by way of interpleader proceedings for the relief of any person desiring so to interplead.

(2) Where in any interpleader proceedings it is proved that the claims in question are matters to which an arbitration agreement, to which the claimants are parties, relates, the court may order that the issues between the claimants be determined in accordance with the arbitration agreement.

Power of court to extend time fixed in arbitration agreement for commencing arbitration proceedings.

8. Where an arbitration agreement to refer future disputes to arbitration provides that any claim to which the agreement applies shall be barred unless some step to commence arbitration proceedings is taken within a time fixed by the agreement, and a dispute arises to which the agreement applies, the court, if it is of the opinion that in the circumstances of the case undue hardship would otherwise be caused, may extend the time for such period as it considers proper, whether the time so fixed has expired or not, on such terms and conditions as it may consider just but subject to the provisions of any law limiting the time for commencing arbitration proceedings.

ARBITRATORS AND UMPIRES.

Reference to a single arbitrator.

9. Unless a contrary intention is expressed in the arbitration agreement, the reference shall be to a single arbitrator.

Power of parties to appoint arbitrators to fill vacancies.

10. (1) Where an appointed arbitrator refuses to act or is or becomes incapable of acting or dies or is removed from office or his appointment is terminated, or is set aside, and a contrary intention is not expressed in the arbitration agreement, the party or parties who appointed him may appoint another arbitrator in his place.

(2) Where an arbitration agreement provides that the reference shall be to two or more arbitrators, one to be appointed by each party, and any party fails to appoint an arbitrator in terms of the agreement, or by way of substitution in the circumstances described in sub-section (1), then, unless the arbitration agreement expresses a contrary intention, the other party, having appointed an arbitrator, or the other parties each having appointed an arbitrator, may serve the party in default with a written notice requiring him to appoint an arbitrator within seven days after receipt of the notice.

(3) If the party in default does not appoint an arbitrator within the period referred to in the notice served upon him in terms of sub-section (2), the other party who has appointed an arbitrator or the other parties who have each appointed an arbitrator may appoint that arbitrator or those arbitrators, as the case may be, to act as sole arbitrator or arbitrators in the reference, and his or their award shall be binding on all parties as if he or they had been appointed by consent of all parties: Provided that the court may, on the application of the party in default, on good cause shown, set aside such appointment and grant the party in default an extension of time to appoint an arbitrator.

(4) 'n By of ingevolge hierdie Wet bepaalde tydperk wat deur 'n opskorting, skorsing of staking as gevolg van die toepassing van 'n in sub-artikel (2) bedoelde wetsbepaling onderbreek word, word verleng met 'n tydperk gelyk aan die tydperk van sodanige onderbreking.

6. (1) Indien 'n party by 'n arbitrasie-ooreenkoms 'n regs-geding in 'n hof (met inbegrip van 'n laerhof) teen 'n ander party by die ooreenkoms instel ten opsigte van 'n aangeleentheid waarvoor ooreengekom is dat dit na arbitrasie verwys moet word, kan 'n party by daardie regs-geding te eniger tyd nadat hy verskyning aangeteken het, maar voordat hy enige pleitstukke indien of enige ander stappe in die geding doen, by daardie hof aansoek doen om stuiting van die geding.

Stuiting van regs-gedinge wanneer daar 'n arbitrasie-ooreenkoms is.

(2) Indien die hof by so 'n aansoek oortuig is dat daar geen voldoende rede bestaan waarom die geskil nie ooreenkomstig die ooreenkoms na arbitrasie verwys moet word nie, kan die hof 'n bevel gee wat die geding stuit onderworpe aan die bedinge en voorwaardes wat hy billik ag.

7. (1) Die hof kan bevel dat die geskil tussen partye by 'n arbitrasie-ooreenkoms by wyse van 'n tussenpleit-geding besleg word ter verligting van 'n persoon wat aldus 'n tussenpleit wil voer.

Bevoegdheid van hof om te bevel dat geskil deur 'n tussenpleit-geding besleg word of dat tussenpleit-geskille by arbitrasie besleg word.

(2) Wanneer by 'n tussenpleit-geding bewys word dat die betrokke aanspraak aangeleentheid is waarop 'n arbitrasie-ooreenkoms waarby die aanspraakmakers partye is, betrekking het, kan die hof bevel dat die geskilpunte tussen die aanspraakmakers ooreenkomstig die arbitrasie-ooreenkoms besleg word.

8. Wanneer 'n arbitrasie-ooreenkoms om toekomstige geskille na arbitrasie te verwys, bepaal dat enige regs-vordering waarop die ooreenkoms van toepassing is, verval tensy die een of ander stap om arbitrasieverrigtinge te begin, binne 'n deur die ooreenkoms vasgestelde tydperk gedoen word, en 'n geskil waarop die ooreenkoms van toepassing is ontstaan, kan die hof, indien hy van oordeel is dat onder die omstandighede van die geval oormatige ontbering anders veroorsaak sou word, bedoelde tydperk verleng met die tydperk wat hy goedvind, hetsy die aldus vasgestelde tydperk verstryk het al dan nie, op die bedinge en voorwaardes wat hy billik ag maar onderworpe aan die bepalinge van die een of ander wet wat die tydperk waarbinne arbitrasieverrigtinge begin moet word beperk.

Bevoegdheid van hof om die in 'n arbitrasie-ooreenkoms vasgestelde tydperke om arbitrasieverrigtinge te begin, te verleng.

ARBITERS EN SKEIDSREGTERS.

9. Tensy 'n ander bedoeling in die arbitrasie-ooreenkoms uitdruklik vermeld word, moet die verwysing na 'n enkele arbiter geskied.

Verwysing na 'n enkele arbiter.

10. (1) Wanneer 'n aangestelde arbiter weier of onbekwaam is of word om op te tree of te sterwe kom of van sy amp onthef word of sy aanstelling beëindig word of tersyde gestel word, en 'n ander bedoeling nie in die betrokke arbitrasie-ooreenkoms uitdruklik vermeld word nie, kan die party of partye wat hom aangestel het 'n ander arbiter in sy plek aanstel.

Bevoegdheid van partye om arbiters aan te stel om vakatures te vul.

(2) Wanneer 'n arbitrasie-ooreenkoms bepaal dat die verwysing na twee of meer arbiters moet geskied, een deur elke party aangestel te word, en een party in gebreke bly om ingevolge die ooreenkoms, of by wyse van substitusie onder die omstandighede in sub-artikel (1) beskryf, 'n arbiter aan te stel, dan, tensy 'n ander bedoeling in die arbitrasie-ooreenkoms uitdruklik vermeld word, kan die ander party, nadat hy 'n arbiter aangestel het, of die ander partye nadat elk 'n arbiter aangestel het, 'n skriftelike kennisgewing aan die party wat in gebreke bly, bestel waarin hy aangesê word om binne sewe dae na ontvangs van die kennisgewing 'n arbiter aan te stel.

(3) Indien die party wat in gebreke bly, nie binne die tydperk genoem in die kennisgewing wat ingevolge sub-artikel (2) aan hom bestel is, 'n arbiter aanstel nie, kan die ander party wat 'n arbiter aangestel het, of die ander partye wat elk 'n arbiter aangestel het, daardie arbiter of daardie arbiters, na gelang van die geval, aanstel om as die enigste arbiter of arbiters in die verwysing op te tree, en sy of hul toekenning is bindend vir alle partye asof hy of hulle met die toestemming van alle partye aangestel was: Met dien verstande dat die hof, op aansoek van die party wat in gebreke bly, om 'n gegronde rede aangevoer, bedoelde aanstelling tersyde kan stel en aan bedoelde party 'n verlenging van tyd kan verleen om 'n arbiter aan te stel.

Power of parties or arbitrators to appoint umpire and to fill vacancy.

11. (1) If an arbitration agreement provides for a reference—
- (a) to an even number of arbitrators, then, unless a contrary intention is expressed therein, the arbitrators may at any time appoint an umpire; or
 - (b) to three arbitrators, of whom one is to be appointed by the other two, such agreement shall, unless a contrary intention is expressed therein, be construed as providing for the appointment of an umpire by the other two arbitrators immediately after they are themselves appointed.

(2) Where an appointed umpire refuses to act or is or becomes incapable of acting or dies or is removed from office or his appointment is terminated, or is set aside, and a contrary intention is not expressed in the arbitration agreement, the parties or arbitrators who appointed him may appoint another umpire in his place.

Power of court to appoint an arbitrator or umpire.

12. (1) Where—

- (a) in terms of an arbitration agreement or this Act the reference shall be to a single arbitrator and all the parties to the reference do not, after a dispute has arisen, agree in the appointment of an arbitrator; or
- (b) an arbitration agreement provides that the reference shall be to an even number of arbitrators and the parties to the reference or the arbitrators are at liberty to appoint an umpire and do not appoint him in any case where such appointment is necessary for the decision of the matters in dispute or the due conduct of the arbitration, or where the parties or such arbitrators are required to appoint an umpire and do not appoint him; or
- (c) where an arbitration agreement provides that the reference shall be to two or more arbitrators one to be appointed by each party, and any party fails to appoint an arbitrator in terms of the agreement or by way of substitution in the circumstances described in sub-section (1) of section *ten*; or
- (d) an arbitration agreement provides that the reference shall be to three arbitrators one of whom is to be appointed (whether as arbitrator or as umpire) by the parties to the reference or by the other two arbitrators and such arbitrator or umpire has not been appointed; or
- (e) an appointed arbitrator or umpire refuses to act or is or becomes incapable of acting or dies, or is removed from office or his appointment is terminated or is set aside and the party or parties to the reference or arbitrators who made the appointment are at liberty to appoint another arbitrator or umpire to fill the vacancy and do not appoint him in any case where such appointment is necessary for the decision of the matters in dispute or the due conduct of the arbitration, or where the party or parties or arbitrators who made the appointment is or are required to appoint another arbitrator or umpire to fill such vacancy and does or do not appoint him; or
- (f) more than one arbitrator has to be appointed and the parties to the reference do not, after a dispute has arisen, agree in the appointment of arbitrators so far as the arbitration agreement may require such agreement,

any party to the reference may serve the other party or parties or the arbitrators, as the case may be, with a written notice requiring him or them to appoint or if agreement be necessary, to agree in the appointment of an arbitrator or arbitrators or umpire.

(2) If the appointment referred to in the notice served under sub-section (1) is not made or agreed to, as the case may be, within seven days after the service of the notice, the party who gave the notice, may upon notice to the other party or parties or the arbitrators, as the case may be, apply to the court to make the necessary appointment, and thereupon the court may appoint an arbitrator or arbitrators or umpire.

(3) Where an arbitrator (not being a sole arbitrator) or two or more arbitrators (not being all the arbitrators) or an umpire who has or have not entered on the reference is or are removed by the court or his or their appointment or appointments is

11. (1) Indien 'n arbitrasie-ooreenkoms voorsiening maak vir 'n verwysing—

Bevoegdheid van partye of arbiters om skeidsregter aan te stel en om vakature te vul.

- (a) na 'n gelyke getal arbiters, dan, tensy 'n ander bedoeling daarin uitdruklik vermeld word, kan die arbiters te eniger tyd 'n skeidsregter aanstel; of
- (b) na drie arbiters van wie een aangestel moet word deur die ander twee, word daardie ooreenkoms, tensy 'n ander bedoeling daarin uitdruklik vermeld word, uitgelê asof dit voorsiening maak vir die aanstelling van 'n skeidsregter deur die ander twee arbiters onmiddellik nadat hulle self aangestel word.

(2) Wanneer 'n aangestelde skeidsregter weier of onbekwaam is of word om op te tree of te sterwe kom of van sy amp onthef word of sy aanstelling beëindig word of tersyde gestel word, en 'n ander bedoeling nie in die betrokke arbitrasie-ooreenkoms uitdruklik vermeld word nie, kan die partye of arbiters wat hom aangestel het, 'n ander skeidsregter in sy plek aanstel.

12. (1) Wanneer—

Bevoegdheid van hof om 'n arbiter of skeidsregter aan te stel.

- (a) ingevolge 'n arbitrasie-ooreenkoms of hierdie Wet die verwysing na 'n enkele arbiter moet geskied, en al die partye by die verwysing, nadat 'n geskil ontstaan het, nie oor die aanstelling van 'n arbiter ooreenkome nie; of
- (b) 'n arbitrasie-ooreenkoms bepaal dat die verwysing na 'n gelyke getal arbiters moet geskied en dit die partye by die verwysing of die arbiters vry staan om 'n skeidsregter aan te stel en hulle hom nie aanstel nie in 'n geval waar so 'n aanstelling nodig is vir die beslissing van die aangeleenthede in geskil of vir die behoorlike voer van die arbitrasie, of wanneer die partye of bedoelde arbiters 'n skeidsregter moet aanstel en hulle hom nie aanstel nie; of
- (c) 'n arbitrasie-ooreenkoms bepaal dat die verwysing na twee of meer arbiters moet geskied, een deur elke party aangestel te word, en 'n party in gebreke bly om ingevolge die ooreenkoms of by wyse van substitusie onder die omstandighede in sub-artikel (1) van artikel *tien* beskryf, 'n arbiter aan te stel; of
- (d) 'n arbitrasie-ooreenkoms bepaal dat die verwysing na drie arbiters moet geskied van wie een deur die partye of deur die ander twee arbiters aangestel moet word (hetsy as arbiter of as skeidsregter) en daardie arbiter of skeidsregter nie aangestel is nie; of
- (e) 'n aangestelde arbiter of skeidsregter weier of onbekwaam is of word om op te tree of te sterwe kom of van sy amp onthef word of sy aanstelling beëindig word of tersyde gestel word en dit die partye of partye of arbiters wat die aanstelling gemaak het vry staan om 'n ander arbiter of skeidsregter aan te stel om die vakature te vul en hy of hulle hom nie aanstel nie in 'n geval waar so 'n aanstelling nodig is vir die beslissing van die aangeleenthede in geskil of vir die behoorlike voer van die arbitrasie, of wanneer die partye of partye of arbiters wat die aanstelling gemaak het 'n ander arbiter of skeidsregter moet aanstel om die vakature te vul en hy of hulle hom nie aanstel nie; of
- (f) meer as een arbiter aangestel moet word en die partye by die verwysing, nadat 'n geskil ontstaan het, nie oor die aanstelling van arbiters ooreenkome nie vir sover die arbitrasie-ooreenkoms sodanige ooreenkoms vereis,

kan enige party by die verwysing 'n skriftelike kennisgewing aan die ander party of partye of die arbiters, na gelang van die geval, bestel waarin hy of hulle aangesê word om 'n arbiter of arbiters of skeidsregter aan te stel of, indien toestemming nodig is, om tot die aanstelling van 'n arbiter of arbiters of skeidsregter toe te stem.

(2) Indien die aanstelling bedoel in die kennisgewing wat kragtens sub-artikel (1) bestel is, nie binne sewe dae na die bestelling van die kennisgewing gemaak word nie of indien binne daardie tydperk nie daarvoor ooreengekom word nie, na gelang van die geval, kan die party wat die kennisgewing gegee het, na kennisgewing aan die ander party of partye of die arbiters, na gelang van die geval, by die hof aansoek doen om die nodige aanstelling te maak, en daarop kan die hof 'n arbiter of arbiters of skeidsregter aanstel.

(3) Wanneer 'n arbiter (wat nie die enigste arbiter is nie) of twee of meer arbiters (wat nie al die arbiters is nie) of 'n skeidsregter wat nie begin het om op die verwysing in te gaan nie, deur die hof van sy of hul amp onthef word of sy of hul aanstelling of

or are set aside by the court, and the arbitration agreement does not provide otherwise, the court may, on the application of any party to the reference, appoint an arbitrator or arbitrators or umpire to act in the place of the arbitrator, arbitrators or umpire so removed or whose appointment or appointments has or have been so set aside.

(4) Where a sole arbitrator or all the arbitrators or an umpire who has or have entered on the reference is or are removed by the court, or his or their appointment or appointments is or are set aside by the court and the arbitration agreement does not provide otherwise, the court may, on the application of any party to the reference, either—

- (a) appoint an arbitrator or arbitrators or an umpire to act in the place of the arbitrator, arbitrators or umpire so removed or whose appointment or appointments has or have been so set aside; or
- (b) appoint a sole arbitrator to act in the place of the sole arbitrator or all the arbitrators or umpire so removed or whose appointment or appointments has or have been so set aside; or
- (c) order that the arbitration agreement shall cease to have effect with respect to the dispute referred.

(5) An arbitrator or umpire appointed by the court shall have the like power to act in the reference and make an award as if he had been appointed in accordance with the terms of the arbitration agreement.

(6) An arbitrator or umpire appointed in the circumstances described in sub-section (1) of section *ten* or sub-section (2) of section *eleven* or sub-section (2), (3) or (4) of this section or an arbitrator appointed after the court has granted an extension of time to do so in the circumstances described in sub-section (3) of section *ten*, may avail himself of the evidence recorded in the arbitration proceedings before his appointment and may, if he think fit, recall for further examination any person who has given such evidence.

Termination or setting aside of appointment of arbitrator or umpire.

13. (1) Subject to the provisions of sub-section (2), the appointment of an arbitrator or umpire, unless a contrary intention is expressed in the arbitration agreement, shall not be capable of being terminated except by consent of all the parties to the reference.

(2) (a) The court may at any time on the application of any party to the reference, on good cause shown, set aside the appointment of an arbitrator or umpire or remove him from office.

(b) For the purposes of this sub-section, the expression "good cause", includes failure on the part of the arbitrator or umpire to use all reasonable dispatch in entering on and proceeding with the reference and making an award or, in a case where two arbitrators are unable to agree, in giving notice of that fact to the parties or to the umpire.

(3) Where the appointment of an arbitrator or umpire is so set aside, or where an arbitrator or umpire is so removed from office, the court may, apart from any order for costs which may be awarded against such arbitrator or umpire personally, order that such arbitrator or umpire shall not be entitled to any remuneration for his services.

PROVISIONS AS TO ARBITRATION PROCEEDINGS.

14. (1) An arbitration tribunal may—

(a) on the application of any party to a reference, unless the arbitration agreement otherwise provides—

- (i) require any party to the reference, subject to any legal objection, to make discovery of documents by way of affidavit or by answering interrogatories on oath and to produce such documents for inspection;
- (ii) require the parties to the reference to deliver pleadings or statements of claim and defence or require any party to give particulars of his claim or counterclaim, and allow any party to amend his pleadings or statements of claim or defence;
- (iii) require any party to the reference to allow inspection of any goods or property involved in the reference, which is in his possession or under his control; and

Powers of arbitration tribunal and manner of arriving at decisions where the arbitration tribunal consists of two or more arbitrators.

aanstellings deur die hof tersyde gestel word, en die arbitrasie-ooreenkoms nie anders bepaal nie, kan die hof, op aansoek van 'n party by die verwysing, 'n arbiter of arbiters of skeidsregter aanstel om in die plek op te tree van die arbiter, arbiters of skeidsregter wat aldus van sy of hul amp onthef is of wie se aanstelling of aanstellings aldus tersyde gestel is.

(4) Wanneer 'n arbiter wat die enigste arbiter is of al die arbiters of 'n skeidsregter wat begin het om op die verwysing in te gaan, deur die hof van sy of hul amp onthef word of sy of hul aanstelling of aanstellings deur die hof tersyde gestel word, en die arbitrasie-ooreenkoms nie anders bepaal nie, kan die hof, op aansoek van 'n party by die verwysing, òf—

- (a) 'n arbiter of arbiters of 'n skeidsregter aanstel om in die plek op te tree van die arbiter of arbiters of skeidsregter wat aldus van sy of hul amp onthef is of wie se aanstelling of aanstellings aldus tersyde gestel is; òf
- (b) 'n arbiter wat die enigste arbiter is, aanstel om in die plek op te tree van die enigste arbiter of al die arbiters of die skeidsregter wat aldus van sy of hul amp onthef is of wie se aanstelling of aanstellings aldus tersyde gestel is; òf
- (c) beveel dat die arbitrasie-ooreenkoms ophou om van krag te wees met betrekking tot die geskil wat verwys is.

(5) 'n Arbiter of skeidsregter wat deur die hof aangestel word, het dieselfde bevoegdheid om in die verwysing op te tree en om 'n toekenning te maak asof hy ooreenkomstig die bepalinge van die arbitrasie-ooreenkoms aangestel was.

(6) 'n Arbiter of skeidsregter aangestel onder die omstandighede in sub-artikel (1) van artikel *tien* of sub-artikel (2) van artikel *elf* of sub-artikel (2), (3) of (4) van hierdie artikel bedoel of 'n arbiter aangestel nadat die hof 'n verlenging van tyd toegestaan het om dit te doen onder die omstandighede in sub-artikel (3) van artikel *tien* bedoel, kan gebruik maak van die getuienis wat voor sy aanstelling in die arbitrasieverrigtinge genotuleer is en kan, indien hy dit goedvind, enigiemand wat sodanige getuienis afgelê het, vir verdere ondervraging terugroep.

13. (1) Behoudens die bepalinge van sub-artikel (2), kan die aanstelling van 'n arbiter of skeidsregter, tensy 'n ander bedoeling in die arbitrasie-ooreenkoms uitdruklik vermeld word, nie beëindig word nie behalwe met die toestemming van al die partye by die verwysing.

Beëindiging en tersydestelling van aanstelling van arbiter of skeidsregter.

(2) (a) Die hof kan te eniger tyd, op aansoek van 'n party by die verwysing, om 'n gegronde rede aangevoer, die aanstelling van 'n arbiter of skeidsregter tersyde stel of hom van sy amp onthef.

(b) By die toepassing van hierdie sub-artikel, beteken die uitdrukking „gegronde rede” ook versuim aan die kant van die arbiter of skeidsregter om met alle redelike spoed op die verwysing in te gaan en dit voort te sit en 'n toekenning te maak of, in die geval van twee arbiters wat nie kan saamstem nie, om kennis van daardie feit aan die partye of aan die skeidsregter te gee.

(3) Wanneer die aanstelling van 'n arbiter of skeidsregter aldus tersyde gestel word of wanneer 'n arbiter of skeidsregter aldus van sy amp onthef word, kan die hof, afgesien van enige bevel vir koste wat teen daardie arbiter of skeidsregter persoonlik toegeken mag word, beveel dat daardie arbiter of skeidsregter nie op enige besoldiging vir sy dienste geregtig is nie.

BEPALINGS BETREFFENDE ARBITRASIEVERRIGTINGE.

14. (1) 'n Arbitrasiehof kan—

(a) op aansoek van 'n party by 'n verwysing, tensy die arbitrasie-ooreenkoms anders bepaal—

- (i) 'n party by die verwysing beveel om, behoudens enige wettige beswaar, stukke bloot te lê by wyse van beëdigde verklaring of deur vraagpunte onder eed te beantwoord en om daardie stukke vir insae oor te lê;
- (ii) die partye by die verwysing beveel om pleitstukke of uiteensettings van eis en verweer in te dien of 'n party beveel om besonderhede van sy eis of teeneis te verstrek, en 'n party toelaat om sy pleitstukke of uiteensetting van eis of verweer te wysig;
- (iii) 'n party by die verwysing beveel om die inspeksie toe te laat van goedere of eiendom wat by die verwysing betrokke is en wat in sy besit of onder sy beheer is; en

Bevoegdhede van arbitrasiehof en wyse waarop tot beslissings geraak word wanneer arbitrasiehof uit twee of meer arbiters bestaan.

- (iv) appoint a commissioner to take the evidence of any person in the Republic or in the territory or abroad and to forward such evidence to the tribunal in the same way as if he were a commissioner appointed by the court;
- (b) unless the arbitration agreement otherwise provides—
 - (i) from time to time determine the time when and the place where the arbitration proceedings shall be held or be proceeded with;
 - (ii) administer oaths to, or take the affirmations of, the parties and witnesses appearing to give evidence;
 - (iii) subject to any legal objection, examine the parties appearing to give evidence in relation to the matters in dispute and require them to produce before the tribunal all books, documents or things within their possession or power which may be required or called for and the production of which could be compelled on the trial of an action;
 - (iv) subject to any legal objection, examine any person who has been summoned to give evidence and require the production of any book, document or thing which such person has been summoned to produce;
 - (v) with the consent of the parties or on an order of court, receive evidence given by affidavit; and
 - (vi) inspect any goods or property involved in the reference.

(2) Where an arbitration tribunal consists of two or more arbitrators, any oath or affirmation may be administered by any member of the tribunal designated by it for the purpose.

(3) Where an arbitration tribunal consists of two arbitrators, their unanimous decision, and where it consists of more than two arbitrators, the decision of the majority of the arbitrators, shall be the decision of the arbitration tribunal.

(4) Where the arbitrators, or a majority of them, do not agree in their award, their decision shall not be taken to be either the least amount or least right of relief awarded by them, or the average of what has been awarded by them, but the matter shall thereupon become referable to the umpire, unless the arbitration agreement otherwise provides.

Notice of proceedings to parties.

15. (1) An arbitration tribunal shall give to every party to the reference, written notice of the time when and place where the arbitration proceedings will be held, and every such party shall be entitled to be present personally or by representative and to be heard at such proceedings.

(2) If any party to the reference at any time fails, after having received reasonable notice of the time when and place where the arbitration proceedings will be held, to attend such proceedings without having shown previously to the arbitration tribunal good and sufficient cause for such failure, the arbitration tribunal may proceed in the absence of such party.

Summoning of witnesses.

16. (1) The issue of a summons to compel any person to attend before an arbitration tribunal to give evidence and to produce books, documents or things to an arbitration tribunal, may be procured by any party to a reference in the same manner and subject to the same conditions as if the reference were a civil action pending in the court having jurisdiction in the area in which the arbitration proceedings are being or are about to be held: Provided that—

- (a) no person shall be compelled by such a summons to produce any book, document or thing the production of which would not be compellable on trial of an action; and
- (b) the clerk of the magistrate's court having jurisdiction in the said area, may issue such summons upon payment of the same fees as are chargeable for the issue of a subpoena in a civil case pending in the magistrate's court.

(2) Any summons issued out of any court in terms of subsection (1) shall be served in the same manner as a subpoena issued out of that court in a civil action pending in that court.

(iv) 'n kommissaris aanstel om die getuienis van iemand in die Republiek of in die gebied of in die buiteland af te neem en om daardie getuienis aan die arbitrasiehof te besorg op dieselfde wyse asof hy 'n kommissaris was wat deur die hof aangestel is;

(b) tensy die arbitrasie-ooreenkoms anders bepaal—

(i) van tyd tot tyd die tyd wanneer en die plek waar die arbitrasieverrigtinge gehou of voortgesit moet word, bepaal;

(ii) ede oplê aan, of plegtige verklarings afneem van, die partye en getuies wat verskyn om getuienis af te lê;

(iii) die partye wat verskyn om getuienis af te lê, behoudens enige wettige beswaar, ondervra met betrekking tot die aangeleenthede in geskil en hulle aansê om aan die arbitrasiehof voor te lê alle boeke, dokumente of sake wat in hulle besit of onder hulle beheer is en wat benodig mag word of waarom gevra mag word en waarvan die voorlegging by die verhoor van 'n saak afgedwing kan word;

(iv) enige persoon wat gedagvaar is om getuienis af te lê, behoudens enige wettige beswaar, ondervra en die voorlegging eis van enige boek, dokument of saak wat hy gedagvaar is om voor te lê;

(v) met die toestemming van die partye of kragtens 'n bevel van die hof, getuienis ontvang wat by beëdigde verklaring afgelê is; en

(vi) enige goedere of eiendom wat by die verwysing betrokke is, ondersoek.

(2) Waar 'n arbitrasiehof uit twee of meer arbiters bestaan, kan 'n eed opgelê word of 'n bevestiging afgeneem word deur enige lid van die arbitrasiehof wat hy daartoe aanwys.

(3) Wanneer 'n arbitrasiehof uit twee arbiters bestaan, is hulle eenparige beslissing, en as hy uit meer as twee arbiters bestaan, is die beslissing van die meerderheid van die arbiters, die beslissing van die arbitrasiehof.

(4) Wanneer die arbiters, of 'n meerderheid van hulle, nie ten opsigte van hul toekenning ooreenstem nie, word nóg die kleinste bedrag of kleinste reg op verligting deur hul toegeken nóg die gemiddelde van wat deur hulle toegeken is, as hulle beslissing beskou, maar die aangeleentheid word daarop verwysbaar na die skeidsregter, tensy die arbitrasie-ooreenkoms anders bepaal.

15. (1) 'n Arbitrasiehof moet aan elke party by die verwysing skriftelik kennis gee van die tyd wanneer en die plek waar die arbitrasieverrigtinge gehou sal word, en elke sodanige party is geregtig om persoonlik of deur 'n verteenwoordiger by die verrigtinge teenwoordig te wees en om daarby aangehoor te word. Kennisgewing van verrigtinge aan partye.

(2) Indien 'n party by die verwysing te eniger tyd nadat hy redelike kennis ontvang het van die tyd wanneer en die plek waar die arbitrasieverrigtinge gehou sal word, versuim om daardie verrigtinge by te woon sonder dat hy vooraf aan die arbitrasiehof 'n gegronde en genoegsame rede vir daardie versuim aanvoer het, kan die arbitrasiehof in die afwesigheid van daardie party voortgaan.

16. (1) Die uitreiking van 'n dagvaarding om iemand te verplig om voor 'n arbitrasiehof te verskyn om getuienis af te lê en om boeke, dokumente of sake aan 'n arbitrasiehof voor te lê, kan deur enige party by 'n verwysing verkry word op dieselfde wyse en onderworpe aan dieselfde voorwaardes asof die verwysing 'n siviele saak was wat aanhangig is in die hof wat regsbevoeg is in die gebied waarin die betrokke arbitrasieverrigtinge gehou word of gehou staan te word: Met dien verstande dat—

Dagvaarding van getuies.

(a) niemand deur so 'n dagvaarding verplig kan word om 'n boek, dokument of saak voor te lê wat hy nie by die verhoor van 'n saak verplig kan word om voor te lê nie; en

(b) die klerk van die landdroshof wat in bedoelde gebied regsbevoeg is, bedoelde dagvaarding kan uitreik teen betaling van dieselfde gelde wat voorgeskryf word vir die uitreiking van 'n getuiedagvaarding in 'n siviele geding wat in die landdroshof aanhangig is.

(2) 'n Dagvaarding wat uit 'n hof ingevolge sub-artikel (1) uitgereik word, word op dieselfde wyse bestel as 'n getuiedagvaarding wat uitgereik word in 'n siviele geding wat in daardie hof aanhangig is.

(3) The provisions of sub-sections (3) and (4) of section *eighty-seven* of the Prisons Act, 1959 (Act No. 8 of 1959), relating to the service of a subpoena upon any prisoner to give evidence in civil proceedings in any court, shall *mutatis mutandis* apply with reference to the service of a summons upon any prisoner required to give evidence before an arbitration tribunal as if the proceedings before such tribunal were civil proceedings pending in a court.

(4) On the application of any party to a reference, the court may order the process of the court to issue to compel the attendance of a witness before the arbitration tribunal or may order any prisoner to be brought before such arbitration tribunal for examination.

Recording of evidence.

17. If not recorded by the arbitration tribunal itself, the oral evidence of witnesses shall be recorded in such manner and to such extent as the parties to the reference may agree or, failing such agreement, as the arbitration tribunal may from time to time direct after consultation with the parties.

Reference of particular points to umpire.

18. Where the arbitrators or a majority of them are unable to agree as to any matter of procedure, or any interlocutory question, they may refer that matter or question forthwith to the umpire for decision.

Powers of umpire.

19. Unless the arbitration agreement otherwise provides—

- (a) the umpire may sit together with the arbitrators and hear the evidence given from time to time and may then and there decide any matter of procedure or any interlocutory question upon which the arbitrators disagree and which is referred by them to him for decision;
- (b) an umpire shall not be entitled to any remuneration from the parties in respect of his attendance at any arbitration proceedings conducted by the arbitrators unless the parties have requested him so to attend or unless he is called upon to decide any matter of procedure or any interlocutory question at the request of the arbitrators or is required to enter on the reference and to give an award;
- (c) if the arbitrators have by notice in writing advised the parties to the reference, or the umpire, that they are unable to agree, or if the arbitrators have allowed the time or extended time for making their award to expire without making an award, and the parties have not advised the umpire that they intend to grant an extension or further extension of the said period or to apply to the court therefor, the umpire shall forthwith enter on the reference in lieu of the arbitrators;
- (d) an umpire who enters on a reference as provided in paragraph (c), shall have the same powers as if he had been appointed as sole arbitrator, and may for that purpose unless he is required by the parties to hear the evidence of the parties and their witnesses, or, whenever he is called upon by the arbitrators to decide any matter of procedure or any interlocutory question, act upon the evidence recorded in the proceedings before the arbitrators, and may, if he thinks fit, recall for further examination any person who has given such evidence.

Statement of case for opinion of court or counsel during arbitration proceedings.

20. (1) An arbitration tribunal may, on the application of any party to the reference and shall, if the court, on the application of any such party, so directs, or if the parties to the reference so agree, at any stage before making a final award state any question of law arising in the course of the reference in the form of a special case for the opinion of the court or for the opinion of counsel.

(2) An opinion referred to in sub-section (1) shall be final and not subject to appeal and shall be binding on the arbitration tribunal and on the parties to the reference.

General powers of the court.

21. (1) For the purposes of and in relation to a reference under an arbitration agreement, the court shall have the same power of making orders in respect of—

- (a) security for costs;
- (b) discovery of documents and interrogatories;
- (c) the examination of any witness before a commissioner in the Republic or in the territory or abroad and the issue of a commission or a request for such examination;

(3) Die bepalinge van sub-artikels (3) en (4) van artikel *sewe-en-tagtig* van die Wet op Gevangenis, 1959 (Wet No. 8 van 1959), met betrekking tot die bestelling van 'n getuiedagvaarding aan 'n gevangene om in 'n siviele geding voor 'n hof getuie af te lê, is *mutatis mutandis* van toepassing met betrekking tot die bestelling van 'n dagvaarding aan 'n gevangene van wie verlang word dat hy voor 'n arbitrasiehof getuie moet aflê, asof die verrigtinge voor so 'n arbitrasiehof 'n siviele geding was wat in 'n hof aanhangig is.

(4) Op aansoek van 'n party by 'n verwysing, kan die hof beveel dat die geregtelike proses van die hof uitgereik word om 'n getuie te verplig om voor die arbitrasiehof te verskyn of dat 'n gevangene voor so 'n arbitrasiehof gebring moet word vir ondervraging.

17. Indien dit nie deur die arbitrasiehof self genotuleer word nie, moet die mondelinge getuie van getuies genotuleer word op die wyse en in die mate waaroor die partye by die verwysing ooreenkom of, by ontstentenis van so 'n ooreenkoms, wat die arbitrasiehof van tyd tot tyd na oorlegpleging met die partye gelas.

Notulering van getuie.

18. Wanneer die arbiters of 'n meerderheid van hulle nie oor 'n kwessie van procedure, of 'n interlokutore vraag, kan ooreenkom nie, kan hulle daardie kwessie of vraag onmiddellik vir beslissing aan die skeidsregter voorlê.

Verwysing van bepaalde punte na skeidsregter.

19. Tensy die arbitrasie-ooreenkoms anders bepaal—

Bevoegdhe van skeidsregter.

- (a) kan die skeidsregter saam met die arbiters sit en die getuie aanhoor wat van tyd tot tyd afgelê word en kan daar en dan enige kwessie van procedure of enige interlokutore vraag beslis waaroor die arbiters verskil en wat deur hulle aan hom vir beslissing voorgelê word;
- (b) is 'n skeidsregter nie op besoldiging deur die partye ten opsigte van sy bywoning van arbitrasieverrigtinge wat deur die arbiters gevoer word, geregtig nie, tensy die partye hom versoek het om dit aldus by te woon of tensy hy opgeroep word om op versoek van die arbiters oor 'n kwessie van procedure of 'n interlokutore vraag te beslis of verplig word om op die verwysing in te gaan en om 'n toekenning te maak;
- (c) indien die arbiters die partye by die verwysing, of die skeidsregter, by skriftelike kennisgewing verwittig het dat hulle nie kan ooreenkom nie of indien die arbiters toegelaat het dat die tydperk of verlengde tydperk vir die maak van hul toekenning verstryk sonder om 'n toekenning te maak, en die partye die skeidsregter nie verwittig het dat hulle van plan is om 'n verlenging of verdere verlenging van daardie tydperk toe te staan of by die hof daarom aansoek te doen nie, moet die skeidsregter onverwyld in die plek van die arbiters op die verwysing ingaan;
- (d) het 'n skeidsregter wat op 'n verwysing ingaan soos in paragraaf (c) bepaal, dieselfde bevoegdhe asof hy as enigste arbiter aangestel was, en kan hy vir dié doel, tensy die partye hom versoek om die getuie van die partye en hul getuies aan te hoor, of kan hy, wanneer hy deur die arbiters opgeroep word om oor 'n kwessie van procedure of 'n interlokutore vraag te beslis, gebruik maak van die getuie wat in die verrigtinge voor die arbiters genotuleer is, en kan hy, indien hy dit goedvind, enigiemand wat sodanige getuie afgelê het, vir verdere ondervraging terugroep.

20. (1) Op enige stadium voordat hy 'n finale toekenning maak, kan 'n arbitrasiehof, op aansoek van 'n party by die verwysing, en moet hy as die hof, op aansoek van so 'n party, aldus gelas, of as die partye by die verwysing aldus ooreenkom, enige regsvraag wat in die loop van die verwysing ontstaan in die vorm van 'n spesiale saak stel vir die opinie van die hof of vir die opinie van 'n advokaat.

Stel van saak vir opinie van hof of 'n advokaat gedurende arbitrasieverrigtinge.

(2) 'n In sub-artikel (1) bedoelde opinie is afdoende en nie aan appèl onderhewig nie en is bindend op die arbitrasiehof en die partye by die verwysing.

21. (1) Vir die doeleindes van en met betrekking tot 'n verwysing kragtens 'n arbitrasie-ooreenkoms, het die hof dieselfde bevoegdhe om bevele te gee ten opsigte van—

Algemene bevoegdhe van die hof.

- (a) sekerheidstelling vir koste;
- (b) blootlegging van stukke en vraagpunte;
- (c) die ondervraging van 'n getuie voor 'n kommissaris in die Republiek of in die gebied of in die buiteland en die uitreiking van 'n kommissie of 'n versoek vir sodanige ondervraging;

- (d) the giving of evidence by affidavit;
 - (e) the inspection or the interim custody or the preservation or the sale of goods or property;
 - (f) an interim interdict or similar relief;
 - (g) securing the amount in dispute in the reference;
 - (h) substituted service of notices required by this Act or of summonses; and
 - (i) the appointment of a receiver,
- as it has for the purposes of and in relation to any action or matter in that court.

(2) The provisions of sub-section (1) shall not be construed so as to derogate from any power which may be vested in an arbitration tribunal of making orders with reference to any of the matters referred to in the said sub-section.

(3) Notwithstanding anything to the contrary in the arbitration agreement, the court may at any time, on the application of any party to the reference, order that the umpire shall enter upon the reference in lieu of the arbitrators in all respects as if he were a sole arbitrator.

Offences.

22. (1) Any person who—

- (a) without good cause, fails to appear in answer to a summons to give evidence before an arbitration tribunal; or
- (b) having so appeared, fails to remain in attendance until excused from further attendance by the arbitration tribunal; or
- (c) upon being required by an arbitration tribunal to be sworn or to affirm as a witness, refuses to do so; or
- (d) refuses to answer fully and to the best of his knowledge and belief any question lawfully put to him during any arbitration proceedings; or
- (e) without good cause, fails to produce before an arbitration tribunal any book, document or thing specified in a summons requiring him so to produce it; or
- (f) while arbitration proceedings are in progress, wilfully insults any arbitrator or umpire conducting such proceedings, or wilfully interrupts such proceedings or otherwise misbehaves himself in the place where such proceedings are being conducted,

shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding one hundred rand or to imprisonment for a period not exceeding three months: Provided that in connection with the interrogation of any such person or the production of any such book, document or thing the law relating to privilege as applicable to a witness subpoenaed to give evidence or to produce any book, document or thing before a court of law shall apply.

(2) Any person who, having been sworn or having made an affirmation, knowingly gives false evidence before an arbitration tribunal, shall be guilty of an offence and liable on conviction to the penalties prescribed by law for perjury.

PROVISIONS AS TO AWARDS.

Time for making award.

23. The arbitration tribunal shall, unless the arbitration agreement otherwise provides, make its award—

- (a) in the case of an award by an arbitrator or arbitrators, within four months after the date on which such arbitrator or arbitrators entered on the reference or the date on which such arbitrator was or such arbitrators were called on to act by notice in writing from any party to the reference, whichever date be the earlier date; and
- (b) in the case of an award by an umpire, within three months after the date on which such umpire entered on the reference or the date on which such umpire was called on to act by notice in writing from any party to the reference, whichever date be the earlier date,

or in either case on or before any later date to which the parties by any writing signed by them may from time to time extend the time for making the award: Provided that the court may, on good cause shown, from time to time extend the time for making any award, whether that time has expired or not.

- (d) die aflê van getuienis by wyse van 'n beëdigde verklaring;
 - (e) die ondersoek of die tussentydse bewaring of die behoud of die verkoop van goedere of eiendom;
 - (f) 'n tussentydse interdik of soortgelyke verligting;
 - (g) versekering van die bedrag in geskil by die verwysing;
 - (h) vervangende bestelling van kennisgewings deur hierdie Wet voorgeskryf of van dagvaardings; en
 - (i) die aanstelling van 'n ontvanger,
- as wat hy het vir die doeleindes van en met betrekking tot 'n geding of saak in daardie hof.

(2) Die bepalings van sub-artikel (1) word nie so uitgelê nie dat dit afdoen aan enige bevoegdheid wat by 'n arbitrasiehof berus om bevele te gee met betrekking tot enige van die aangeleenthede in daardie sub-artikel genoem.

(3) Ondanks andersluidende bepalings in die arbitrasie-ooreenkoms, kan die hof te eniger tyd, op aansoek van 'n party by die verwysing, bevele dat die skeidsregter op die verwysing moet ingaan in die plek van die arbiters in alle opsigte asof hy die enigste arbiter is.

22. (1) Iemand wat—

Misdrywe.

- (a) sonder gegronde rede versuim om te verskyn ter voldoening aan 'n dagvaarding om voor 'n arbitrasiehof getuienis af te lê; of
- (b) nadat hy aldus verskyn het, versuim om aldaar aanwesig te bly totdat hy deur die arbitrasiehof van verdere bywoning onthef word; of
- (c) weier om as 'n getuie beëdig te word of 'n bevestiging te doen wanneer 'n arbitrasiehof dit van hom verlang; of
- (d) weier om ten volle en na sy beste wete en oortuiging te antwoord op 'n vraag wat gedurende arbitrasieverrigtinge wettiglik aan hom gestel word; of
- (e) sonder gegronde rede versuim om aan 'n arbitrasiehof 'n boek, dokument of saak voor te lê wat vermeld word in 'n dagvaarding wat hom aansê om dit aldus voor te lê; of
- (f) terwyl arbitrasieverrigtinge aan die gang is, 'n arbiter of skeidsregter wat die verrigtinge voer, opsetlik beledig of die verrigtinge opsetlik onderbreek of hom andersins wangedra in die plek waar die verrigtinge gevoer word,

is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens honderd rand of met gevangenisstraf vir 'n tydperk van hoogstens drie maande: Met dien verstande dat in verband met die ondervraging van so iemand of die voorlegging van so 'n boek, dokument of saak, die regsvoorskrifte met betrekking tot privilegie wat geld vir 'n getuie wat gedagvaar word om voor 'n geregshof getuienis af te lê of om 'n boek, dokument of saak voor te lê, van toepassing is.

(2) Iemand wat, nadat hy beëdig is of 'n bevestiging gedoen het, wetens voor 'n arbitrasiehof valse getuienis aflê, is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met die strawwe wat by wet vir meened voorgeskryf word.

BEPALINGS BETREFFENDE TOEKENNINGS.

23. Die arbitrasiehof moet, tensy die arbitrasie-ooreenkoms anders bepaal, sy toekenning maak—

Tydperk waarin toekenning gemaak moet word.

- (a) in die geval van 'n toekenning deur 'n arbiter of arbiters, binne vier maande na die datum waarop die arbiter of arbiters op die verwysing begin ingaan het of die datum waarop die arbiter of arbiters by skriftelike kennisgewing deur 'n party by die verwysing aangesê is om op te tree, na gelang van watter datum die vroegste is; en
- (b) in die geval van 'n toekenning deur 'n skeidsregter, binne drie maande na die datum waarop die skeidsregter op die verwysing begin ingaan het of die datum waarop die skeidsregter by skriftelike kennisgewing deur 'n party by die verwysing aangesê is om op te tree, na gelang van watter datum die vroegste is,

of in albei gevalle op of voor 'n later datum waartoe die partye by 'n deur hulle ondertekende geskrif die tydperk vir die maak van die toekenning van tyd tot tyd verleng; Met dien verstande dat die hof om 'n gegronde rede aangevoer, die tydperk vir die maak van enige toekenning van tyd tot tyd kan verleng, hetsy daardie tydperk verstryk het al dan nie.

- Award to be in writing.** 24. (1) The award shall be in writing and shall be signed by all the members of the arbitration tribunal.
(2) If a minority of the members of the arbitration tribunal refuse to sign the award, such refusal shall be mentioned in the award but shall not invalidate it.
- Publication of award.** 25. (1) The award shall be delivered by the arbitration tribunal, the parties or their representatives being present or having been summoned to appear.
(2) The award shall be deemed to have been published to the parties on the date on which it was so delivered.
- Interim award.** 26. Unless the arbitration agreement provides otherwise, an arbitration tribunal may make an interim award at any time within the period allowed for making an award.
- Specific performance.** 27. Unless the arbitration agreement provides otherwise, an arbitration tribunal may order specific performance of any contract in any circumstances in which the court would have power to do so.
- Award to be binding.** 28. Unless the arbitration agreement provides otherwise, an award shall, subject to the provisions of this Act, be final and not subject to appeal and each party to the reference shall abide by and comply with the award in accordance with its terms.
- Interest on amount awarded.** 29. Where an award orders the payment of a sum of money, such sum shall, unless the award provides otherwise, carry interest as from the date of the award and at the same rate as a judgment debt.
- Power of arbitration tribunal to correct errors in award.** 30. An arbitration tribunal may correct in any award any clerical mistake or any patent error arising from any accidental slip or omission.
- Award may be made an order of court.** 31. (1) An award may, on the application to a court of competent jurisdiction by any party to the reference after due notice to the other party or parties, be made an order of court.
(2) The court to which application is so made, may, before making the award an order of court, correct in the award any clerical mistake or any patent error arising from any accidental slip or omission.
(3) An award which has been made an order of court may be enforced in the same manner as any judgment or order to the same effect.
- Remittal of award.** 32. (1) The parties to a reference may within six weeks after the publication of the award to them, by any writing signed by them remit any matter which was referred to arbitration, to the arbitration tribunal for reconsideration and for the making of a further award or a fresh award or for such other purpose as the parties may specify in the said writing.
(2) The court may, on the application of any party to the reference after due notice to the other party or parties made within six weeks after the publication of the award to the parties, on good cause shown, remit any matter which was referred to arbitration, to the arbitration tribunal for reconsideration and for the making of a further award or a fresh award or for such other purpose as the court may direct.
(3) When a matter is remitted under sub-section (1) or (2) the arbitration tribunal shall, unless the writing signed by the parties or the order of remittal otherwise directs, dispose of such matter within three months after the date of the said writing or order.
(4) Where in any case referred to in sub-section (1) or (2) the arbitrator has died after making his award, the award may be remitted to a new arbitrator appointed, in the case of a remittal under sub-section (1), by the parties or, in the case of a remittal under sub-section (2), by the court.
- Setting aside of award.** 33. (1) Where—
(a) any member of an arbitration tribunal has misconducted himself in relation to his duties as arbitrator or umpire; or
(b) an arbitration tribunal has committed any gross irregularity in the conduct of the arbitration proceedings or has exceeded its powers; or

24. (1) Die toekenning moet skriftelik wees en moet deur al die lede van die arbitrasiehof onderteken word. Toekenning moet skriftelik wees.
 (2) Indien 'n minderheid van die lede van die arbitrasiehof weier om die toekenning te onderteken, moet daardie weiering in die toekenning vermeld word, maar dit maak die toekenning nie ongeldig nie.
25. (1) Die toekenning moet deur die arbitrasiehof gelewer word terwyl die partye of hul verteenwoordigers teenwoordig is of nadat hulle ontbied is om te verskyn. Bekendmaking van toekenning.
 (2) Die toekenning word geag aan die partye bekend gemaak te gewees het op die dag waarop dit aldus gelewer is.
26. Tensy die arbitrasie-ooreenkoms anders bepaal, kan 'n arbitrasiehof te eniger tyd binne die tydperk waarin 'n toekenning gemaak kan word, 'n tussentydse toekenning maak. Tussentydse toekenning.
27. Tensy die arbitrasie-ooreenkoms anders bepaal, kan 'n arbitrasiehof spesifieke nakoming van 'n kontrak beveel onder omstandighede waaronder die hof bevoeg sou wees om dit te doen. Spesifieke nakoming.
28. Tensy die arbitrasie-ooreenkoms anders bepaal, is 'n toekenning, behoudens die bepalinge van hierdie Wet, afdoende en nie aan appèl onderhewig nie en is elke party by die verwysing verplig om hom in die toekenning te berus en om dit ooreenkomstig die bepalinge daarvan na te kom. Toekenning is bindend.
29. Wanneer 'n toekenning die betaling van 'n som geld beveel, dra daardie som, tensy die toekenning anders bepaal, rente vanaf die datum van die toekenning en teen dieselfde koers as 'n vonnisskuld. Rente op bedrag toegeken.
30. 'n Arbitrasiehof kan 'n skryffout of 'n klaarblyklike fout wat per ongeluk uit 'n vergissing of weglating ontstaan, in 'n toekenning verbeter. Bevoegdheid van arbitrasiehof om foute in toekenning te verbeter.
31. (1) 'n Toekenning kan, op aansoek by 'n bevoegde hof deur 'n party by die verwysing na behoorlike kennisgewing aan die ander party of partye, 'n hofbevel gemaak word. Toekenning kan 'n hofbevel gemaak word.
 (2) Die hof by wie aldus aansoek gedoen word, kan 'n skryffout of 'n klaarblyklike fout wat per ongeluk uit 'n vergissing of weglating ontstaan, in die toekenning verbeter alvorens hy die toekenning 'n hofbevel maak.
 (3) 'n Toekenning wat 'n hofbevel gemaak is, kan op dieselfde wyse ten uitvoer gelê word as 'n vonnis of bevel met dieselfde strekking.
32. (1) Die partye by 'n verwysing kan binne ses weke na die bekendmaking van die toekenning aan hulle, by 'n deur hulle ondertekende geskrif enige aangeleentheid wat na arbitrasie verwys was, na die arbitrasiehof terugverwys vir heroerwering en om 'n verdere toekenning of 'n nuwe toekenning te maak of vir die ander doel wat die partye in daardie geskrif vermeld. Terugverwysing van toekenning.
 (2) Die hof kan, op aansoek deur 'n party by die verwysing na behoorlike kennisgewing aan die ander party of partye gedoen binne ses weke na die bekendmaking van die toekenning aan die partye, om 'n gegronde rede aangevoer, enige aangeleentheid wat na arbitrasie verwys was, na die arbitrasiehof terugverwys vir heroerwering en om 'n verdere toekenning of 'n nuwe toekenning te maak of vir die ander doel wat die hof gelas.
 (3) Wanneer 'n aangeleentheid kragtens sub-artikel (1) of (2) terugverwys word, moet die arbitrasiehof, tensy die deur die partye ondertekende geskrif of die terugverwysingsbevel anders gelas, daardie aangeleentheid afhandel binne drie maande na die datum van daardie geskrif of bevel.
 (4) Wanneer in 'n geval in sub-artikel (1) of (2) bedoel die arbiter gesterf het nadat hy sy toekenning gemaak het, kan die toekenning terugverwys word na 'n nuwe arbiter aangestel, in die geval van 'n terugverwysing kragtens sub-artikel (1), deur die partye of, in die geval van 'n terugverwysing kragtens sub-artikel (2), deur die hof.
33. (1) Wanneer—
 (a) 'n lid van 'n arbitrasiehof hom aan wangedrag skuldig gemaak het met betrekking tot sy pligte as arbiter of skeidsregter; of Tersydestelling van toekenning.
 (b) 'n arbitrasiehof hom aan 'n growwe onreëlmatigheid skuldig gemaak het by die voer van die arbitrasieverrigtinge of sy bevoegdhede oorskry het; of

(c) an award has been improperly obtained, the court may, on the application of any party to the reference after due notice to the other party or parties, make an order setting the award aside.

(2) An application pursuant to this section shall be made within six weeks after the publication of the award to the parties: Provided that when the setting aside of the award is requested on the ground of corruption, such application shall be made within six weeks after the discovery of the corruption and in any case not later than three years after the date on which the award was so published.

(3) The court may, if it considers that the circumstances so require, stay enforcement of the award pending its decision.

(4) If the award is set aside the dispute shall, at the request of either party, be submitted to a new arbitration tribunal constituted in the manner directed by the court.

REMUNERATION OF ARBITRATORS AND UMPIRE AND COSTS.

Remuneration of arbitrators and umpire.

34. (1) Where the fees of the arbitrator or arbitrators or umpire have not been fixed by an agreement between him or them and the parties to the reference, any party to the reference may, notwithstanding that such fees may already have been paid by the parties, or any of them, require such fees to be taxed, and thereupon such fees shall be taxed by the taxing master of the court.

(2) Any taxation of fees under this section may be reviewed by the court in the same manner as a taxation of costs.

(3) The arbitrator or arbitrators or umpire shall be entitled to appear and be heard at any taxation or review of taxation under this section.

(4) The arbitrator or arbitrators or an umpire may withhold his or their award pending payment of his or their fees and of any expenses incurred by him or them in connection with the arbitration with the consent of the parties, or pending the giving of security for the payment thereof.

Costs of arbitration proceedings.

35. (1) Unless the arbitration agreement otherwise provides, the award of costs in connection with the reference and award shall be in the discretion of the arbitration tribunal, which shall, if it awards costs, give directions as to the scale on which such costs are to be taxed and may direct to and by whom and in what manner such costs or any part thereof shall be paid and may tax or settle the amount of such costs or any part thereof, and may award costs as between attorney and client.

(2) If no provision is made in an award with regard to costs, or if no directions have been given therein as to the scale on which such costs shall be taxed, any party to the reference may within fourteen days of the publication of the award, make application to the arbitration tribunal for an order directing by and to whom such costs shall be paid or giving directions as to the scale on which such costs shall be taxed, and thereupon the arbitration tribunal shall, after hearing any party who may desire to be heard, amend the award by adding thereto such directions as it may think proper with regard to the payment of costs or the scale on which such costs shall be taxed.

(3) If the arbitration tribunal has no discretion as to costs or if the arbitration tribunal has such a discretion and has directed any party to pay costs but does not forthwith tax or settle such costs, or if the arbitrators or a majority of them cannot agree in their taxation, then, unless the agreement otherwise provides, the taxing master of the court may tax them.

(4) If an arbitration tribunal has directed any party to pay costs but has not taxed or settled such costs, then, unless the arbitration agreement provides otherwise, the court may, on making the award an order of court, order the costs to be taxed by the taxing master of the court and, if the arbitration tribunal has given no directions as to the scale on which such costs shall be taxed, fix the scale of such taxation.

(5) Any taxation of costs by the taxing master of the court may be reviewed by the court.

(6) Any provision contained in an arbitration agreement to refer future disputes to arbitration to the effect that any party or the parties thereto shall in any event pay his or their own costs or any part thereof, shall be void.

(c) 'n toekenning op 'n onbehoorlike wyse verkry is, kan die hof, op aansoek van 'n party by die verwysing na behoorlike kennisgewing aan die ander party of partye, 'n bevel gee waarby die betrokke toekenning tersyde gestel word.

(2) 'n Aansoek ingevolge hierdie artikel moet gedoen word binne ses weke na die bekendmaking van die toekenning aan die partye: Met dien verstande dat wanneer die tersydestelling van die toekenning op grond van korrupsie aangevra word, bedoelde aansoek gedoen moet word binne ses weke na die ontdekking van die korrupsie en in elk geval nie later nie as drie jaar nadat die toekenning bekend gemaak is.

(3) Die hof kan, as hy van oordeel is dat die omstandighede dit vereis, die uitvoering van die toekenning opskort in afwagting van sy beslissing.

(4) Indien die toekenning tersyde gestel word, moet die geskil, op versoek van die een of die ander party, voorgelê word aan 'n nuwe arbitrasiehof saamgestel op die wyse deur die hof gelas.

BESOLDIGING VAN ARBITERS EN SKEIDSREGTER EN KOSTE.

34. (1) Wanneer die gelde van die arbiter of arbiters of skeidsregter nie by ooreenkoms tussen hom of hulle en die partye by die verwysing vasgestel is nie, kan 'n party by die verwysing, ondanks die feit dat daardie gelde reeds deur die partye, of die een of die ander van hulle, betaal mag wees, eis dat daardie gelde getakseer word, en daarop moet daardie gelde deur die takseermeester van die hof getakseer word.

Besoldiging van arbiters en skeidsregter.

(2) 'n Taksasie van gelde kragtens hierdie artikel kan deur die hof hersien word op dieselfde wyse as 'n taksasie van koste.

(3) Die arbiter of arbiters of skeidsregter is geregtig om by 'n taksasie of hersiening van taksasie kragtens hierdie artikel te verskyn en aangehoor te word.

(4) Die arbiter of arbiters of 'n skeidsregter kan sy of hul toekenning weerhou totdat sy of hulle gelde en enige onkoste deur hom of hulle in verband met die arbitrasie met die toestemming van die partye aangegaan, betaal is, of totdat sekerheid vir die betaling daarvan gestel is.

35. (1) Tensy die arbitrasie-ooreenkoms anders bepaal, is die toekenning van koste in verband met die verwysing en toekenning in die diskresie van die arbitrasiehof, wat, indien hy koste toeken, voorskrifte moet gee wat betref die skaal waarteen daardie koste getakseer moet word en kan gelas aan en deur wie en op watter wyse daardie koste of enige deel daarvan betaal moet word en die bedrag van sodanige koste of enige deel daarvan kan takseer of vasstel en koste tussen prokureur en kliënt kan toeken.

Koste van arbitrasieverrigtinge.

(2) Indien geen voorsiening in die toekenning met betrekking tot koste gemaak word nie, of indien geen voorskrifte aangaande die skaal waarteen daardie koste getakseer moet word, daarin gegee is nie, kan enige party by die verwysing binne veertien dae na die bekendmaking van die toekenning, aansoek doen by die arbitrasiehof om 'n bevel wat gelas aan of deur wie daardie koste betaal moet word of wat voorskrifte gee aangaande die skaal waarteen daardie koste getakseer moet word, en daarop moet die arbitrasiehof, nadat hy enige party wat verlang om aangehoor te word, aangehoor het, die toekenning wysig deur daaraan toe te voeg die voorskrifte wat hy goedvind met betrekking tot die betaling van koste of die skaal waarteen daardie koste getakseer moet word.

(3) Indien die arbitrasiehof geen diskresie aangaande koste het nie of indien die arbitrasiehof wel so 'n diskresie het en 'n party gelas het om koste te betaal maar nie onverwyld daardie koste takseer of vasstel nie, of indien die arbiters of 'n meerderheid van hulle, nie ten opsigte van hul taksasie kan saamstem nie, dan, tensy die ooreenkoms anders bepaal, kan die takseermeester van die hof dit takseer.

(4) Indien 'n arbitrasiehof 'n party gelas het om koste te betaal maar nie daardie koste getakseer of vasgestel het nie, dan, tensy die arbitrasie-ooreenkoms anders bepaal, kan die hof, wanneer hy die toekenning 'n hofbevel maak, beveel dat die koste deur die takseermeester van die hof getakseer word en, indien die arbitrasiehof geen voorskrifte aangaande die skaal waarteen daardie koste getakseer moet word, gegee het nie, die skaal van daardie taksasie vasstel.

(5) 'n Taksasie van koste deur die takseermeester van die hof kan deur die hof hersien word.

(6) 'n Bepaling vervat in 'n arbitrasie-ooreenkoms om toekomstige geskille na arbitrasie te verwys ten effekte dat 'n party of die partye daarby in elk geval sy of hul eie koste of 'n deel daarvan moet betaal, is nietig.

Costs of legal proceedings.

36. An order made or opinion given by the court under this Act may be made or given on such terms as to costs, including costs against an arbitrator or umpire, as the court considers just.

MISCELLANEOUS PROVISIONS.

Service of notices.

37. Unless the arbitration agreement provides otherwise, any notice required by any provision of this Act to be served on any person, may be served either—

- (a) by delivering it to the person on whom it is to be served; or
- (b) by leaving it at the usual or last known place of residence of that person in the Republic or the territory; or
- (c) by sending it by post to that person at his usual or last known place of residence in the Republic or the territory; or
- (d) in any other manner authorized by the court.

Extension of periods fixed by or under this Act.

38. The court may, on good cause shown, extend any period of time fixed by or under this Act, whether such period has expired or not.

This Act binds the State.

39. This Act shall apply to any arbitration in terms of an arbitration agreement to which the State is a party, other than an arbitration in terms of an arbitration agreement between the State and the Government of a foreign country or any undertaking which is wholly owned and controlled by such a Government.

Application of this Act to arbitrations under special laws.

40. This Act shall apply to every arbitration under any law passed before or after the commencement of this Act, as if the arbitration were pursuant to an arbitration agreement and as if that other law were an arbitration agreement: Provided that if that other law is an Act of Parliament, this Act shall not apply to any such arbitration in so far as this Act is excluded by or is inconsistent with that other law or is inconsistent with the regulations or procedure authorized or recognized by that other law.

Application to South-West Africa.

41. This Act and any amendment thereof shall apply also in the territory.

Repeal of laws.

42. (1) The Arbitrations Act, 1898 (Act No. 29 of 1898), of the Cape of Good Hope, the Arbitration Act, 1898 (Act No. 24 of 1898), of Natal, the Arbitration Ordinance, 1904 (Ordinance No. 24 of 1904), of the Transvaal, and the Arbitration Proclamation (Proclamation No. 3 of 1926), of South-West Africa, are hereby repealed.

(2) Any arbitration, enquiry or trial commenced prior to the commencement of this Act in terms of any law repealed by sub-section (1) shall be proceeded with in all respects as if such repeal had not been effected.

(3) Any arbitration commenced after the commencement of this Act under any arbitration agreement entered into before such commencement, shall be dealt with under this Act in all respects as if such agreement had been entered into after such commencement.

Short title.

43. This Act shall be called the Arbitration Act, 1965.

36. 'n Bevel of opinie ingevolge hierdie Wet deur die hof gegee, kan gegee word op die voorwaardes wat betref koste, met inbegrip van koste teen 'n arbiter of skeidsregter, wat die hof billik ag.

Koste van regsdinge.

DIVERSE BEPALINGS.

37. Tensy die arbitrasie-ooreenkoms anders bepaal, kan 'n kennisgewing wat ingevolge die een of die ander bepaling van hierdie Wet aan iemand bestel moet word, bestel word òf—

Bestelling van kennisgewings.

- (a) deur dit af te lewer aan die persoon aan wie dit bestel moet word; òf
- (b) deur dit te laat by die gewone of laasbekende woonplek van daardie persoon in die Republiek of die gebied; òf
- (c) deur dit per pos te stuur aan daardie persoon by sy gewone of laasbekende woonplek in die Republiek of die gebied; òf
- (d) op enige ander wyse deur die hof gemagtig.

38. Die hof kan, om 'n gegronde rede aangevoer, enige by of kragtens hierdie Wet vasgestelde tydperk verleng, hetsy sodanige tydperk verstryk het al dan nie.

Verlenging van tydperke by of kragtens hierdie Wet vasgestel.

39. Hierdie Wet is van toepassing op enige arbitrasie ingevolge 'n arbitrasie-ooreenkoms waarby die Staat 'n party is, behalwe 'n arbitrasie ingevolge 'n arbitrasie-ooreenkoms tussen die Staat en die Regering van 'n vreemde land of 'n onderneeming wat geheel en al deur so 'n Regering besit en beheer word.

Hierdie Wet bind die Staat.

40. Hierdie Wet is van toepassing op elke arbitrasie kragtens 'n wet voor of na die inwerkingtreding van hierdie Wet aange neem, asof die arbitrasie ooreenkomstig 'n arbitrasie-ooreenkoms is en asof daardie ander wet 'n arbitrasie-ooreenkoms is: Met dien verstande dat indien daardie ander wet 'n Wet van die Parlement is, hierdie Wet nie op so 'n arbitrasie van toepassing is nie vir sover hierdie Wet deur daardie ander wet uitgesluit word of daarmee strydig is of strydig is met die regulasies of prosedure deur daardie ander wet gemagtig of erken.

Toepassing van hierdie Wet op arbitrasies kragtens spesiale wette.

41. Hierdie Wet en enige wysiging daarvan is ook van toepassing in die gebied.

Toepassing op Suidwes-Afrika.

42. (1) Die „Arbitrations Act, 1898” (Wet No. 29 van 1898), van die Kaap die Goeie Hoop, die „Arbitration Act, 1898” (Wet No. 24 van 1898), van Natal, die „Arbitration Ordinance, 1904” (Ordonnansie No. 24 van 1904), van Transvaal, en die „Arbitratie-proklamasie, 1926” (Proklamasie No. 3 van 1926), van Suidwes-Afrika, word hierby herroep.

Herroeping van wette.

(2) 'n Arbitrasie, ondersoek of verhoor wat voor die inwerkingtreding van hierdie Wet ooreenkomstig 'n by sub-artikel (1) herroep wetsbepaling begin is, word in alle opsigte voortgesit asof die herroeping nie plaasgevind het nie.

(3) 'n Arbitrasie wat na die inwerkingtreding van hierdie Wet begin word kragtens 'n arbitrasie-ooreenkoms wat voor sodanige inwerkingtreding aangegaan is, word kragtens hierdie Wet behandel in alle opsigte asof bedoelde ooreenkoms na daardie inwerkingtreding aangegaan was.

43. Hierdie Wet heet die Wet op Arbitrasie, 1965.

Kort titel.

ACT

To amend the Universities Act, 1955, and to repeal the Queen Victoria Scholarships Act, 1902 (Cape), the Huguenot College Act, 1907 (Cape), and the Huguenot College Act, 1907 (Cape) Amendment (Private) Act, 1920.

*(Afrikaans text signed by the State President.)
(Assented to 5th April, 1965.)*

BE IT ENACTED by the State President, the Senate and the House of Assembly of the Republic of South Africa, as follows:—

Amendment of section 10 of Act 61 of 1955.

1. Section *ten* of the Universities Act, 1955 (hereinafter referred to as the principal Act), is hereby amended by the substitution for sub-section (2) of the following sub-section:

“(2) Every person registered as a matriculated student of a university shall renew his registration annually so long as he continues to be a student thereof, and shall in respect of such renewal pay such fee as is from time to time prescribed by the council.”.

Amendment of section 12 of Act 61 of 1955.

2. Section *twelve* of the principal Act is hereby amended by the substitution for sub-section (2) of the following sub-section:

“(2) The Minister shall from time to time, in consultation with the Minister of Finance, make available to the Committee of Principals out of moneys voted by Parliament for the purpose a sum of money for the purpose of instituting at the University of Cape Town and the University of Stellenbosch scholarships, to be known as the Queen Victoria Scholarships, for award in accordance with the joint statutes and the joint regulations.”.

Amendment of section 15 of Act 61 of 1955, as amended by section 3 of Act 82 of 1959 and section 1 of Act 46 of 1961.

3. Section *fifteen* of the principal Act is hereby amended by the substitution for paragraphs (b) and (c) of sub-section (3) of the following paragraphs:

“(b) the Department of Education, Arts and Science, the Department of Bantu Education, the Department of Coloured Affairs, the Education Department of each Province and the Education Department of the territory of South-West Africa; and

(c) schools in the Republic and in the territory of South-West Africa preparing candidates for the said matriculation examination or an equivalent examination recognized by the Matriculation Board, appointed by the Minister from among the principals of such schools in each case on the recommendation of the head of the Department concerned or of any body of persons that, in the opinion of the Minister, is sufficiently representative of principals of private schools.”.

Amendment of section 16*bis* of Act 61 of 1955, as inserted by section 4 of Act 82 of 1959.

4. Section *sixteen bis* of the principal Act is hereby amended by the substitution for paragraph (b) of sub-section (1) of the following paragraph:

“(b) in respect of each Law Society in the Republic and the territory of South-West Africa, one person to be appointed by that Law Society;”.

Amendment of section 21 of Act 61 of 1955.

5. Section *twenty-one* of the principal Act is hereby amended by the substitution for sub-section (1) of the following sub-section:

“(1) Every application for a loan under sub-section (1) of section *twenty* shall be addressed in writing to the Minister and shall clearly state the purpose and object of the proposed loan.”.

WET

Tot wysiging van die Wet op Universiteite, 1955, en om die „Queen Victoria Scholarships Act, 1902” (Kaap), die „Huguenot College Act, 1907” (Kaap), en die „Hugenoten Kollege Wet, 1907 (Kaap) Wijzigings (Private) Wet, 1920”, te herroep.

(Afrikaanse teks deur die Staatspresident geteken.)
(Goedgekeur op 5 April 1965.)

DAAR WORD BEPAAL deur die Staatspresident, die Senaat en die Volksraad van die Republiek van Suid-Afrika, soos volg:—

1. Artikel *tien* van die Wet op Universiteite, 1955 (hieronder die Hoofwet genoem), word hierby gewysig deur sub-artikel (2) deur die volgende sub-artikel te vervang:

Wysiging van artikel 10 van Wet 61 van 1955.

„(2) Elke persoon wat as 'n gematrikuleerde student van 'n universiteit ingeskryf word, moet solank hy 'n student van die universiteit bly, sy inskrywing jaarliks vernuwe en ten opsigte van so 'n vernuwing die gelde betaal wat van tyd tot tyd deur die raad voorgeskryf word.”
2. Artikel *twaalf* van die Hoofwet word hierby gewysig deur sub-artikel (2) deur die volgende sub-artikel te vervang:

Wysiging van artikel 12 van Wet 61 van 1955.

„(2) Die Minister stel van tyd tot tyd, in oorleg met die Minister van Finansies, uit gelde wat die Parlement vir die doel bewillig het, 'n bedrag geld aan die Komitee van Hoofde beskikbaar om aan die Universiteit van Kaapstad en die Universiteit van Stellenbosch studiebeurse, bekend as die Koningin Victoria-stipendia, in te stel vir toekenning ooreenkomstig die gemeenskaplike statute en die gemeenskaplike regulasies.”
3. Artikel *vyftien* van die Hoofwet word hierby gewysig deur paragrawe (b) en (c) van sub-artikel (3) deur die volgende paragrawe te vervang:

Wysiging van artikel 15 van Wet 61 van 1955, soos gewysig deur artikel 3 van Wet 82 van 1959 en artikel 1 van Wet 46 van 1961.

„(b) die Departement van Onderwys, Kuns en Wetenskap, die Departement van Bantoe-onderwys, die Departement van Kleurlingsake, die Onderwysdepartement van elke Provinsie en die Onderwysdepartement van die gebied Suidwes-Afrika; en

(c) skole in die Republiek en in die gebied Suidwes-Afrika wat kandidate vir bedoelde matrikulasie-eksamen of 'n deur die Matrikulasieraad erkende gelykwaardige eksamen voorberei, deur die Minister uit die hoofde van sodanige skole aangestel, in elke geval op aanbeveling van die hoof van die betrokke Departement of van 'n liggaam van persone wat na die oordeel van die Minister voldoende verteenwoordigend van hoofde van private skole is.”
4. Artikel *sestien bis* van die Hoofwet word hierby gewysig deur paragraaf (b) van sub-artikel (1) deur die volgende paragraaf te vervang:

Wysiging van artikel 16bis van Wet 61 van 1955, soos ingevoeg deur artikel 4 van Wet 82 van 1959.

„(b) ten opsigte van iedere Wetsgenootskap in die Republiek en die gebied Suidwes-Afrika, een persoon wat deur daardie Wetsgenootskap aangestel moet word;”
5. Artikel *een-en-twintig* van die Hoofwet word hierby gewysig deur sub-artikel (1) deur die volgende sub-artikel te vervang:

Wysiging van artikel 21 van Wet 61 van 1955.

„(1) Elke aansoek om 'n lening kragtens sub-artikel (1) van artikel *twintig* moet skriftelik aan die Minister gerig word en moet die doel en oogmerk van die voorgestelde lening duidelik vermeld.”

Amendment of section 22 of Act 61 of 1955.

6. Section *twenty-two* of the principal Act is hereby amended by the substitution for sub-section (1) of the following sub-section:

“(1) Every loan granted under sub-section (1) of section *twenty* shall be subject to the conditions prescribed by the Treasury.”

Amendment of section 23 of Act 61 of 1955.

7. Section *twenty-three* of the principal Act is hereby amended by the substitution for sub-section (1) of the following sub-section:

“(1) The council to which a loan has been granted under sub-section (1) of section *twenty* shall pay to the Treasury on the first day of January and on the first day of July in every year one half of the annual payment required to redeem the principal moneys advanced, together with interest thereon at such rate as the Treasury may determine, and the sums so payable shall continue to be payable until all the moneys lent from time to time, together with interest thereon, have been repaid.”

Amendment of section 24 of Act 61 of 1955.

8. Section *twenty-four* of the principal Act is hereby amended by the substitution for sub-section (2) of the following sub-section:

“(2) For the purposes of this section ‘local authority’ means any institution or body contemplated in paragraph (f) of sub-section (1) of section *eighty-four* of the Republic of South Africa Constitution Act, 1961.”

Substitution of section 28*bis* of Act 61 of 1955, as inserted by section 9 of Act 82 of 1959.

9. The following section is hereby substituted for section *twenty-eight bis* of the principal Act:

“Offences. 28*bis*. Any person who—
 (a) establishes or conducts an institution that is not a university, under a name that includes the word ‘university’;
 (b) without the authority of a university, purports to confer any degree on any person or issues any certificate or diploma purporting to have been issued by a university; or
 (c) without the authority of a university, performs any act which purports to have been done by or on behalf of a university,
 shall be guilty of an offence and on conviction liable to a fine not exceeding one thousand rand or to imprisonment for a period not exceeding six months, or to both such fine and such imprisonment.”

Repeal of laws.

10. The laws mentioned in the Schedule are hereby repealed.

Short title.

11. This Act shall be called the Universities Amendment Act, 1965.

Schedule.

Number and year of law.	Short title.
Act No. 22 of 1902. Act No. 28 of 1907.	CAPE OF GOOD HOPE. Queen Victoria Scholarships Act, 1902. Huguenot College Act, 1907.
Act No. 26 of 1920.	REPUBLIC. Huguenot College Act, 1907 (Cape) Amendment (Private) Act, 1920.

6. Artikel *twee-en-twintig* van die Hoofwet word hierby gewysig deur sub-artikel (1) deur die volgende sub-artikel te vervang: Wysiging van artikel 22 van Wet 61 van 1955.

„(1) Elke kragtens sub-artikel (1) van artikel *twintig* toegestane lening is onderworpe aan die voorwaardes wat deur die Tesourie voorgeskryf word.”

7. Artikel *drie-en-twintig* van die Hoofwet word hierby gewysig deur sub-artikel (1) deur die volgende sub-artikel te vervang: Wysiging van artikel 23 van Wet 61 van 1955.

„(1) Die raad aan wie 'n lening kragtens sub-artikel (1) van artikel *twintig* toegestaan is, moet aan die Tesourie op die eerste dag van Januarie en op die eerste dag van Julie in elke jaar betaal een helfte van die jaarlikse bedrag vereis om die hoofsom wat voorgeskiet is, af te los, tesame met rente daarop teen die koers wat die Tesourie bepaal, en die bedrae aldus betaalbaar bly betaalbaar totdat al die geld wat van tyd tot tyd geleen is, tesame met die rente daarop, terugbetaal is.”

8. Artikel *vier-en-twintig* van die Hoofwet word hierby gewysig deur sub-artikel (2) deur die volgende sub-artikel te vervang: Wysiging van artikel 24 van Wet 61 van 1955.

„(2) By die toepassing van hierdie artikel beteken ‚plaaslike bestuur’ 'n instelling of liggaam wat in paragraaf (f) van sub-artikel (1) van artikel *vier-en-tagtig* van die Grondwet van die Republiek van Suid-Afrika, 1961, beoog word.”

9. Artikel *agt-en-twintig bis* van die Hoofwet word hierby deur die volgende artikel vervang: Vervanging van artikel 28bis van Wet 61 van 1955, soos ingevoeg deur artikel 9 van Wet 82 van 1959.

„Misdrywe. 28bis. Iemand wat—

- (a) 'n inrigting wat nie 'n universiteit is nie, instel of bestuur onder 'n naam wat die woord ‚universiteit’ insluit;
- (b) sonder die magtiging van 'n universiteit, voorgee dat hy 'n graad aan iemand toeken, of 'n sertifikaat of diploma uitreik wat oënskynlik deur 'n universiteit uitgereik is; of
- (c) sonder die magtiging van 'n universiteit, 'n handeling verrig wat oënskynlik deur of namens 'n universiteit verrig is, is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens duisend rand of met gevangenisstraf vir 'n tydperk van hoogstens ses maande, of met daardie boete sowel as daardie gevangenisstraf.”

10. Die wette in die Bylae vermeld, word hierby herroep. Herroeping van Wette.

11. Hierdie Wet heet die Wysigingswet op Universiteite, 1965. Kort titel.

Bylae.

Nummer en jaar van wet.	Kort titel.
Wet No. 22 van 1902. Wet No. 28 van 1907.	KAAP DIE GOEIE HOOP. „Queen Victoria Scholarships Act, 1902”. „Huguenot College Act, 1907”.
Wet No. 26 van 1920.	REPUBLIEK. „Hugenoten Kollege Wet, 1907 (Kaap) Wijzigings (Private) Wet, 1920”.